

Abstrakt (CZ)

Malostranský palác hraběte Václava Michny z Vacínova (1611?–1667) zůstává i přes úsilí řady badatelů jednou z největších záhad dějin architektury 17. století v Čechách. Velkorysá stavební dispozice, známá v navrhovaném celku z novější plánové kopie, i dokončený fragment velkolepé východní fasády, obratně užívající aparátu klasického tvarosloví, poukazují na podíl architekta schopností a kvalit v časoprostoru Prahy na přelomu 30. a 40. let 17. století zcela nesamozřejmých. Jedinou pevnou indicií, která se tápajícímu řešiteli překládané hádanky nabízí, zůstává nezpochybnovaná datace dokončení štukové výzdoby do roku 1644 a jméno provádějícího štukatéra Domenica Galliho (zem. 1675).

Anonymita architekta přestavby vedla dosavadní bádání k pátrání po formálních analogiích užitého řešení v italské stavební produkci, dosud ovšem bez zcela přesvědčivých výsledků. Hlavním záměrem předkládané práce, je – kromě zhodnocení dosavadních poznatků a pokusu o přesnější zařazení stavby do rámce italského stavitelství – spíše poskytnout interpretační výklad, založený na podrobnějším obeznámení se s osobností stavebníka, jeho zájmy a reprezentačními strategiemi. Ve světle dostupných pramenů – mezi jinými i soupisu Michnovy knižní sbírky – se palác a jeho podivuhodné průčelí stávají výmluvným obrazem soudobé reflexe odkazu římského starověku.

Podstatnou součástí práce je také vypsání palácového vybavení, dle známého, v této věci však zatím opomíjeného posmrtného inventáře (1667), který podstatnou měrou přispívá k poznání každodenního užívání domu a distribuce funkcí v jeho jednotlivých prostorách.

Klíčová slova:

Václav Michna z Vacínova; Michnův palác; architektura 17. století; Praha; Řím; Andrea Palladio; Onorio Longhi; Girolamo Rainaldi; Giacomo Lauro; ohňostroje.